

"Minulla on kaksi yhtä rakasta kotikaupunkia: Espoo ja Wien", kertoo pianisti Maija Weitz.

Suomi-Itävalta kulttuurisuhteiden rakentaja

Laulajaa säestävä pianisti on kuulijalle usein työparin huomaamattomampi osapuoli. Lopputuloksen kannalta hänen roolinsa on aivan yhtä tärkeä kuin laulajan.

Teksti Sirkku Nyström
Kuva Nina Kaverinen

Maija Weitz tunnetaan sekä liedpianistina että kamarimusiikkona. Hän on vuosikymmeniä rakentanut musiikillista ja kulttuurista yhteistyötä Suomen ja Itävallan välille.

"Opiskelin ensin yhden vuoden Sibelius-Akatemiassa, mutta sitten lähdin monien muiden pianistien kanssa Itävaltaan tunnetun opettajan luokse. Lähtiessäni Suomi oli musiikkimaana verrattain vaatimaton, meillä oli lähinnä Sibelius. Palasin Suomeen 1980-luvun puolivälissä ja siitä saakka olen saanut seurata koko ajan kehittyvää musiikkielämää, jota kapellimestarit, laulajat ja musiikkioppilaitokset tekevät maailmalla tunnetuksi."

Maija Weitz tekee yhteistyötä monien suomalaisten ja itävaltalaisien laulajien ja instrumentalistien kanssa. Suomessa hän työskentelee muun muassa **Johanna Rusanen-Kartanon**, **Jaakko Ryhäsen**,

Anna-Kristiina Kaappolan sekä **Raimo Sirkiän** ja **Cynthia Makriksen** kanssa. Kamarimusiikkia hän on soittanut muun muassa Wienin filharmonikkojen konserttimestarin **Rainer Kuchlin** kanssa.

Säestäjällä laajin ohjelmisto

Koska laulajilla ei ole vakiosäestäjiä, säestäjillä on oltava sormissaan ja muistissaan valtaisa määrä musiikkia eri laulajia varten.

Äskettäinen kolmen konsertin sarja yhdessä Anna-Kristiina Kaappolan ja wieniläisbaritonin **Benno Schollumin** kanssa on hyvä esimerkki vaihtelevista ohjelmistoista.

"Suonenjoen seurakuntatalossa kuultiin ooppera- ja oratorioaarioita ja konsertin loppupuolella musikaalisävelmiä. Nilsin kirkossa konsertin perusilme oli hengellinen, muun muassa Haydnia ja Oskar Merikannon lauluja. Jämsän taideviikoilla konsertti koostui suomalaisesta laulumusiikista, muun muassa Sibeliukselta ja tunnetuista ooppera-aarioista."

Maija Weitz kertoo, että harjoittelee useita tunteja joka päivä.

Opetusta mestarikursseilla

Varsinainen "musiikillinen kielikyly" oli toukokuussa tehty viikon matka Japaniin valmistelemaan sikäläisten laulajien ja säes-

täjien kanssa pohjoismaisen laulumusiikin konserttia.

"Käytännössä jouduin opettamaan heille paitsi suomen, myös norjan ja tanskan ääntämystä. Oli mielenkiintoista huomata, että heille Suomi ja Skandinavia ovat aika lailla yhtä aluetta. Opetuskielet olivat saksa ja englanti."

"Kutsu Japaniin tuli Itävallassa vuosittain järjestettävän Brahmskilpailun liedsarjaan osallistuneelta japanilaiselta laulajalta, jota kiinnosti suomalainen musiikki."

Maija Weitz on ollut vuodesta 1999 Itävallassa tuomaroimassa vuosittain järjestettävää Brahmskilpailua, jonka eri sarjoihin osallistuu yli 400 nuorta musikkia.

Maija Weitz rakastaa wieniläisklassista musiikkia, kuten Mozartia, Beethovenia ja Brahmsia. Venäläisestä musiikista läheistä on Rahmaninovin tuotanto sekä oopperamusiikki, joita hänen säestämänsä laulajat esittävät lähes jokaisessa konsertissa.

"Jo ensimmäinen piano-opettajani oli opiskellut Saksassa ja siirsi minuun rakkauden wieniläisklassikoihin."

Hengitys kulkee samassa tahdissa

Ammattitaitoinen säestäjä ja laulaja pystyvät tekemään kelpo konsertin muutamalla harjoituksella tuntematta toisiaan sen kummemmin. Kun kemiat osuvat yksiin ja yhteis-

työ toimii, tulos on monin verroin parempi.

Maija Weitz kuvaa hyvää yhteistyötä sanoilla "hengittää yhteen." Silloin säestäjä ja laulaja tai toinen instrumentalisti ikään kuin lukevat koko ajan toistensa musiikilliset ajatukset ja tukevat samalla toisiaan. Tämä myös välittyy kuulijoille.

Juhannuksen jälkeisellä viikolla *Urkuyö ja aaria* -konsertissa Es-

poon tuomiokirkossa Maija Weitz säestää Johanna Rusanen-Kartanoa, jonka kanssa hän on tehnyt hyvää yhteistyötä jo 2-3 vuotta. Konsertin urkurivieraana on itävaltalainen **Peter Frisé**.

"Espoon tuomiokirkko on minulle tärkeä paitsi konserttipaikkana, myös omana kotikirkkona. Messussa tosin käyn useimmin Kaukalahden kappelissa."

Varmasti romanttinen ilta

Kesäkuun viimeisen Urkuyö ja aaria -konsertin ohjelmassa on venäläistä, ranskalaista, italialaista ja itävaltalaisista musiikkia.

Johanna Rusanen-Kartano laulaa illan alussa Sergei Rahmaninovin lauluja ja lopuksi rakastuneen Tatjanan kirjeaarian Pjotr Tshaikovskin oopperasta Jevgeni Onegin.

Illan urkusolisti on itävaltalainen, useita urkukilpailuja voittanut Peter Frisé, joka soittaa maanmiehensä Paul Angererin teoksen ja säestää myös Rusanen-Kartanoa tämän laulaessa melko harvoin esitetyn Luigi Luzzin Ave Marian.

Takuuvarmasti romanttinen teos on ranskalaisen Charles-Marie Widorin urkusinfonia nro 6 g-molli.

Vaikka Rusanen-Kartano on jo vuosia ollut tunnustettu ja tunnettu laulaja, hän löi itsensä lopullisesti läpi viime keväänä Jüri Reinveren oopperassa Puhdistus. Sofi Oksasen samannimiseen kirjaan perustuvassa teoksessa Rusanen-Kartano lauloi vanhan Aliden roolin, jossa hänen dramaattinen sopraanonsa ja samaistumisensa Aliden elämään tavoitti sekä kuulijat että kriitikot.